

بسم الله الرحمن الرحيم (۱)

و الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على سيدنا محمد و آله الطاهرين.

یاد کنیم از مرحوم آقای امامی (۲) (رضوان الله تعالی علیه) ؛ ایشان جدّاً به این مدرسه و این تشکیلات دلبسته و علاقه‌مند بودند ؛ این را ما از اظهارات ایشان، از مراجعات ایشان کاملاً حس میکردیم. و واقعاً آن مقدار تلاشی هم که ایشان میتوانند بکنند کردند. ایشان خیلی تلاش میکرد برای اینکه این مدرسه به اهداف خودش برسد.

خب شما میدانید، مدرسه‌ی شهید مطهری، یک سابقه‌ی طولانی‌ای دارد. قبل از انقلاب اساتید بزرگی در این مدرسه بودند که ما می‌شناختیم بعضی‌هایشان را. خب مرحوم آقای راشد اینجا بود، مرحوم آقای آمیرزا ابوالفضل نجم‌آبادی جزو مّلاهای خوب تهران بود ؛ ما از نزدیک ایشان را می‌شناختیم ؛ مرحوم شیخ‌الاسلام کاشمری و بعضی دیگر از این قبیل در این مدرسه تدریس میکردند، منتها خروجی نداشت ؛ با این همه اساتید خوب، آن روز هیچ خروجی قابل توجّهی این مدرسه نداشت. طلبه‌هایی که در آن مدرسه بودند - حالا در بین ما طلبه‌ها که آن زمان به تهران رفت و آمد داشتیم، چیزهایی می‌شنفتیم - معروف بودند به طلبه‌هایی که درس نمی‌خوانند ؛ یعنی طلبه‌ی درس‌نخوان! طلبه بود در این مدرسه امّا [با وجود] آن اساتید به آن خوبی، محصول قابل توجّهی نداشت. حالا افرادی شاید گوشه‌کنار بودند امّا خروجی مورد انتظاری آن مدرسه نداشت ؛ برخلاف دوره‌ی انقلاب. خب در این دوره‌ی انقلاب بسیاری از علمای متبحّر و حقیقتاً مّلاً مشغول کارهای غیر حوزه‌ای شدند ؛ طبیعت کار این را اقتضا میکرد ؛ لذا در مراکز تدریسی متعدّدی، از جمله در مدرسه‌ی شهید مطهری ما عالم مدرّس کم می‌آوردیم - البته بزرگانی، علمائی بودند ؛ ما می‌شناسیم بعضی از آقایان را ؛ بعضی بحمدالله در قید حیاتند، بعضی هم از دنیا رفته‌اند که ما می‌شناختیم ؛ از نزدیک من بعضی از آقایان را می‌شناختم ؛ مّلاً بودند، خوب بودند - لکن خروجی مدرسه، خروجی خوبی بوده ؛ یعنی طلبه‌های فاضل، طلبه‌های خوب در این مدرسه تحصیل کرده‌اند. خب این خیلی باارزش است ؛ این بر اثر زحماتی بود که مسئولین این مدرسه از اوّل کشیدند و مرحوم آقای امامی که خب دیگر از اوّل در رأس کار بودند.

اینکه شما گفتید مدرسه احتیاج به تحوّل دارد، این کاملاً حرف درستی است ؛ یعنی برنامه‌ها نوبه‌نو باید بر حسب نیازهای زمان تجدید بشود ؛ این طبیعی است. [وقتی از] به اصطلاح تحوّل اسم می‌آوریم معنایش این نیست که اصول و مبانی عوض بشود. اتفاقاً اصول و مبانی نباید دست بخورد، چون مبانی، مبانی درستی است. آنچه بایستی دست‌کاری بشود، برنامه‌ها است ؛ باید دید چه درسی بیشتر مورد نیاز است، چه درسی بیشتر در جامعه مورد استقبال قرار می‌گیرد، با توجّه به ابزارهایی که امروز به وجود آمده که در بیست سال پیش و چهل سال پیش این ابزارها نبود، چه جور تدریسی امروز لازم است که انجام بگیرد ؛ یعنی این چیزها مهم است. [آن وقت] بر اساس این برنامه‌ریزی جدید، شما استاد انتخاب میکنید، طبقه‌بندی شاگردان را تنظیم میکنید، برنامه‌ها را تنظیم میکنید و خروجی‌های خوبی خواهید داشت ؛ این باید مورد توجّه باشد.

یک مسئله‌ی مهم، مسئله‌ی تهذیب و تدیّن و دین‌داری است. این مدرسه باید مظهر دین‌داری باشد به معنای واقعی کلمه ؛ یعنی در واقع نشان بدهد که یک محیط حوزوی - دانشگاهی، یک محیطی که ترکیبی از آرایش حوزوی و آرایش دانشگاهی است، میتواند افرادی را ارائه بکند که علاوه بر علم، دارای تقوا، دارای تزکیه‌ی نفس باشند ؛ این

اگر چنانچه ان شاء الله توفیقات الهی شامل حال شما در این حرکتی که حالا شروع کردید و میخواهید شروع کنید، بشود، میتوان مدرسه‌ی شهید مطهری را مظهر و نمونه‌ی حوزه‌ی تهران قرار داد. چون الان اگر چنانچه کسی از بیرون آمد و خواست بداند حوزه‌ی علمیّه در تهران چه جوری است، ما مرکزی برای ارائه نداریم. مدرسه‌ی شهید مطهری میتواند همان مرکز باشد ؛ مشروط بر اینکه ارکان کار، ارکان سازمانی و تعلیمی، تدریسی در آن ملاحظه بشود.

به هر حال شما بحمدالله نیروی جوان هستید، آمادگی جوانی و نشاط جوانی دارید و میتوانید یک حرکت جدیدی را به این مجموعه بدهید. حوزه‌های علمیّه‌ی ما واقعاً احتیاج دارند به حرکت‌های جدید. کارهای نکرده زیاد است. حالا که انسان میبیند مثلاً فرض کنید در قم – از باب مثال – یک رشته‌هایی تدریس میشود، بحث میشود، مورد مطالعه و تحقیق طلبگی قرار میگیرد که قبلاً اصلاً ما به فکرش نبودیم، میفهمیم که ما چقدر جای خالی داریم، چقدر کار نکرده داریم ؛ اینها را شما در اینجا ان شاء الله دنبال کنید.

یک نکته‌ی دیگر هم غیر از این مسئله‌ی تزکیه و برنامه‌ریزی منظم، مسئله‌ی انضباط است. گسترش دستگاه‌ها خیلی خوب است، اگر انسان بتواند درست اداره کند. خطری که وجود دارد، این است که رشته‌ی انضباط از دست برود. شما مدارس متعددی دارید در شهرهای مختلف کشور – چه مدرسه‌ی طلبگی، چه مدرسه‌ی غیر طلبگی، دبیرستان و مانند اینها – خب اینها انضباط لازم دارد، یعنی مدیریت به معنای واقعی کلمه لازم دارد، اشراف باید داشته باشید. سپردن کار به یک نفر و رها کردن کار در دست افراد [درست نیست] ؛ مدیریت عالی بایستی اشراف همه‌جانبه داشته باشد. البته از همکاری همه‌ی کسانی که میتوانند همکاری کنند باید استفاده کرد، شکی نیست، بخصوص نیروهای جوان، ولیکن آن مدیریت عالی باید اشراف و نگاه جامع داشته باشد. انضباط را حفظ کنید ؛ مراقب باشید از دستتان در نرود. اگر دیدید اداره کردن یک جایی سخت است، تعطیل کنید ؛ هیچ نگران نباشید از اینکه فلان واحد را در فلان شهر تعطیل میکنید، وقتی که انسان نتواند درست آن را اداره کند. ان شاء الله خداوند متعال شما را موفق بدارد.

من به مناسبت اینکه حالا یک جمعی از آقایان و خانمها اینجا تشریف دارید، راجع به انتخابات (۳) هم یک کلمه عرض بکنم.

خب، پس فردا ما انتخابات داریم ؛ این انتخابات خیلی مهم است که قبلاً هم ما گفته‌ایم. البته در مرحله‌ی اوّل انتخابات، مشارکت مردم آن چنان که انسان توقع داشت نبود ؛ کمتر از آن مقداری بود که توقع داشتیم و حدس زده میشد. افراد مختلفی حدسهایی در مورد مشارکت میزدند، همه‌ی حدسها بیشتر از آن چیزی بود که در واقع اتفاق افتاد. خب این یک عللی دارد ؛ کسانی که اهل سیاستند، اهل نگاه جامعه‌شناسانه به مسائل و مانند اینها هستند، اینها را بررسی میکنند. آنچه مسلم است این است که اگر کسی تصوّر کند که این عده‌ای که رأی ندادند، به خاطر این بوده که با نظام مخالف بودند، سخت در اشتباه است ؛ این برداشت، این فهم صد درصد اشتباه است! خب بله، ممکن است یک تعداد افرادی باشند که از یک مسئّل خوششان نیاید، یا یک تعداد افرادی باشند که از اصل نظام خوششان نیاید ؛ نه اینکه نداریم ما چنین کسانی ؛ چرا، هستند در کشور که آزادانه حرف هم میزنند، حرفهایشان را هم می‌شنویم، میدانیم هم چه میگویند ؛ یعنی این جور نیست که از چشمها پنهان باشند و دیده نشوند ؛ میدانیم، می‌شناسیم که کسانی هستند که با اصل این نظام و اصل تشکیلات اسلامی حکومت خیلی موافقتی ندارند ؛ خب بله، اینها هم هستند ؛ لکن اینکه ما هر کسی را که رأی نداد ملحق به اینها بکنیم، خیلی خطای بزرگی است ؛ این خطا را نباید کسانی مرتکب بشوند. نه، [شاید کسی] مشکل دارد، گرفتاری دارد، کار دارد، حوصله ندارد، وقت نمیکند،

انواع و اقسام موانع برای این کار وجود دارد. حالا امیدواریم که ان شاء الله در این مرحله دوم، اجتماع مردم شوق انگیز باشد و مایه آبرو برای نظام اسلامی باشد. www.leader.ir

این را مکرر عرض کرده ایم که مشارکت مردم برای نظام جمهوری اسلامی پشتوانه است، مایه آبرو است، مایه سربلندی است. اگر چنانچه مردم مشارکت واضح تر و بهتر و روشن تری داشته باشند، نظام جمهوری اسلامی این توانایی را پیدا خواهد کرد که حرف خودش و نیات خودش و مقاصد خودش را - چه در داخل کشور، چه در مجموعه امتداد راهبردی کشور - تحقق ببخشد، و این فرصت خیلی بزرگی است برای کشور.

امیدواریم ان شاء الله خدای متعال دل های همه ی ما را هدایت کند به آنچه مورد رضای او است و همه ی کسانی که اسلام را دوست دارند، جمهوری اسلامی را دوست دارند، پیشرفت کشور را دوست دارند و بهبود اوضاع کشور و پُر کردن خلأها را دوست دارند، به وسیله آرائشان این را در روز جمعه ای که پس فردا باشد، ارائه کنند و نشان بدهند؛ و خداوند توفیق بدهد تا بتوانند بهترین [فرد] را انتخاب کنند؛ کسی که بتواند این اهداف را ان شاء الله در کشور تحقق ببخشد.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

(۱) در ابتدای این دیدار، حجت الاسلام والمسلمین عبدالعلی توجّهی (تولیت و رئیس مدرسه ی عالی شهید مطهری) مطالبی بیان کرد.

(۲) آیت الله محمد امامی کاشانی

(۳) مرحله دوم چهاردهمین انتخابات ریاست جمهوری پانزدهم تیرماه برگزار میگردد.